



ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
ΑΘΩ

Αριθ. Πρωτ. - 191-

Τεύχος Μονής Ζωγραφού της 13/26.12.2017



ДО ВЯРВАЩИТЕ ХРИСТИЯНИ В БЪЛГАРИЯ
(ОБРЪЩЕНИЕ ОТ ЗОГРАФСКАТА СВЕТА ОБИТЕЛ)

Почитаеми архиереи,

Уважаеми свещенослужители и събрата-монаси,

Скъпи братя в Христа,

През последните месеци братството на Зографската света обител е свидетел на явна клеветническа кампания срещу него, която по различни канали и в различни форми се излива върху църковното и гражданското общество в Родината ни и се старае да руши доброто име на манастира. Донякъде и ние с нашите човешки слабости сме виновни за това, което се постарахме да изясним в кореспонденция със Софийската света митрополия. Бихме искали да уверим вярващите, че манастирското ръководство вече взе необходимите мерки за преодоляване на смущенията.

От друга страна тези прояви на човешки слабости и грешки се използваха извънредно активно от определени среди и станаха повод за обвинения срещу манастира, които са изцяло клеветнически. Такива са, например, публикацията на архим. Никанор „Право на отговор: Старият стил и старостилинето“ от 26.11.2017 в портала „Двери на Православието“, както и анонимната статия в същия портал „Софийска епархия излезе с увеящателно послание до отклоняващите се по пътя на псевдомонашеството“

от 20.7.2017. Германският манастир също стана обект на нападки и злостни клевети (вж. напр. статията „За историята около Германския манастир“ от 23.12.2017, също в „Двери“). В тези и редица други материали по некоректен начин се смесват действителни събития с предположения и фантазии, за да се създаде образ на зографските монаси като ръководители към разкол и нездрави разбирания. Паралелно с това е налице създаване на постоянна дезинформация в управленските учреждения на българската държава, както и сред църковната иерархия. Разпространява се слухът, че Зографският манастир е пълен с руски монаси и българският му характер е сериозно застрашен. Подобни слухове се използват включително с цел да се внушава, че манастирът не е в състояние добре да управлява имотите си в България, което създаде сериозни проблеми пред манастирското ръководство съвсем неотдавна.

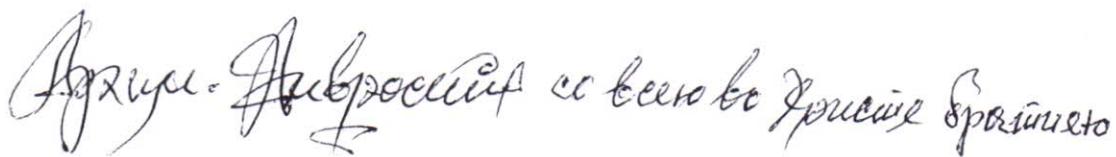
Чрез настоящето кратко обръщение бихме искали да заявим следното.

Ние считаме себе си за верни чеда на едната свята православна Христова църква, която е една и съща, т.е. едно Тяло Христово както на Света Гора, така и в България и навсякъде другаде, където е налично евхаристийно общение с Тялото и Кръвта Христови между Поместните църкви, независимо по кой календар служат те. Братството ни няма и не може да има за цел подклаждането на каквито и да било действия, водещи до църковен разкол. Дейността на манастира в цялата му хиляда и стогодишна история е известна като съзидателна и градивна по отношение на родната ни Църква и отечеството ни. През последните години също се стремим да продължаваме съзидателната традиция на отците си на първо място чрез поддържането на живата атонска монашеска традиция в манастира. Това помага на хилядите посетители в Обителта да се върнат в родината си обновени от докосването до хилядолетната светина. Издателската дейност и сътрудничеството с университетските и други академични институции в България през последните 10 години са съществен принос към църковното дело на Църквата, както и към задълбочаването и осмислянето на родната култура и история. Затова категорично се разграничаваме от злобните, преувеличени и преиначени твърдения, обвиняващи ни в „разколническа“ дейност.

Що се отнася до българския характер на манастира, уверяваме най-отговорно всички заинтересовани, че той остава ненакърнен и незастрашен от нищо. Не е излишно да се знае, че този статут на манастира е закриян не само от хилядолетната традиция, но и от международни договори – чл. 13 на Севърския мирен договор (1920 г.), потвърден от протокол №16 от Лозанския договор (1923 г.). В братството ни освен българските монаси и послушници, които са преобладаващо множество, живее един руски монах, който е пълноправен член на братството и е записан в манастирския монахологий. Използваме случая да помолим вярващите да се молят за о. Пафнутий (това е името му), защото неотдавна лекарска диагноза установи раково заболяване. В братството ни живеят и няколко послушника от други народности – молдавска, украинска, латвийска, грузинска. Също така са налице и няколко иеромонаха със статут на гости на манастира (незаписани в братството) от българска и руска народност, които спомагат за неотклонното извършване на ежедневния богослужебен кръг. Всичко това е изцяло в традицията както на нашата света Обител (което е видно от списъците на монасите през вековете, налични в архива ни), така и на останалите манастири на Света Гора, където във всяка обител са налице монаси от различни народности. Защото според евангелското учение „няма вече иудеин, ни елин ... всички вие едно сте в Христа Иисуса.“ (Галат. 3:28). Едновременно с това съзнаваме отговорността си пред родината за запазване статуквото на манастира и не бихме допуснали то да се промени.

Заявяваме, че сме наясно откъде се разпространяват горепосочените слухове и клевети. Молим се Бог да прости на тези хора и да ги доведе до покаяние. Също така всеки ден се молим и за всички наши сънародници, за „благостоянието“ на светата Църква в родината ни. Молитвено желаем на всички наши сънародници Роденият от Дева и приел човешка плът Богочовек щедро да надари всички с богатите Си и нетленни дарове в настоящите празнични дни.

ИГУМЕН НА ЗОГРАФСКАТА СВЕТА ОБИТЕЛ:



Архимандритът со всеко вое Христо бързайшо